

може да внесе въ душата му сѣнка отъ съмнение и невѣрие.

Нѣкой казва: Сърцето ми е ранено. — Това означава, че съмнението и невѣрието сж проникнали въ ума и сърцето на този човѣкъ и сж го ранили. Днесъ вече сърцето на Христа не може да бжде пробито. Значи, иде време, когато сърцата на хората не могатъ да се пробиватъ. На кои хора? На новитѣ хора — хората на бждещето. Погледѣтъ на новия човѣкъ е чистъ, правъ, безъ никакво съмнение въ когото и да е. Този човѣкъ свѣти, изпуска свѣтлина отъ себе си, на която хората могатъ да четатъ своитѣ книги. Отъ онзи пѣкъ, който живѣе въ съмнение, никаква свѣтлина не излиза, той е черенъ, изгасналъ вжгленъ. Какво може да се направи съ този вжгленъ? Той трѣбва да се постави при специални условия, а именно, да се постави на двата полюса на Божествения животъ, както на катода и анода на нѣкоя електрическа машина, за да светне. Казвате: Какъ ще се спася? — Като повѣрвате въ Господа Исуса Христа. — Какъ ще стане това? — Като ви поставятъ на анода и на катода на Божествения животъ. Отдалечите ли се отъ тѣзи две жици, токътъ ще се прекъсне, и вие отново ще станете вжгленъ. Има хора, които, сами по себе си, сж свѣтещи, не се нуждаятъ отъ прекарване на електрически токъ презъ тѣхъ. Богъ живѣе въ тѣхъ, т. е. Божията Любовь е въ тѣхъ. Това сж ученицитѣ, отъ сърцата на които се отдѣля топлина, а отъ умоветѣ имъ — свѣтлина. За тѣхъ съществуватъ богатата въ свѣта. Отъ тѣхнитѣ трапези падатъ трошици, съ които се хранятъ всички живи същества. За тия ученици, именно, се отнася стиха: „Съ слава и почестъ си го вѣнчалъ.“ Значи, съ слава и почестъ е вѣнчалъ онѣзи, които Го любятъ, които иматъ пълна вѣра въ Него и очакватъ новата, великата вселена, която е подчинена на ангелитѣ, но не и на хората.

Сега, поздравлявамъ тѣзи ученици, които познавамъ. Тѣ ще живѣятъ въ новата вселена, но докато сж на земята още, нека си помагатъ едни-други, за да се отличатъ съ смирение и търпение, отличителнитѣ качества на Христа. Казва се въ Писанието: „Въ последнитѣ дни ще ви възкрѣси и ще ви вѣнчае съ слава и почестъ“.

„И поставилъ си Го надъ дѣлата на Твоитѣ рѣце.“ — Всичко това се отнася за новия човѣкъ, когото Богъ ще облѣче въ слава и почестъ. Това пожелавамъ и на васъ — слава и почестъ!